

Theme:

The assimilation of Pinhas's act within a new vision of history as two tiered, focused both on extrapolated flow and on extraordinary individuals and developments. The relationship between the two is the real inheritance, the only way to **ירושת הארץ** and to **גאולה**. These two levels of history are seen in the **עץ החיים-עץ הדעת** relationship and in the **שני המאורות הגדולים**.

Structure:

Separating the act from its assimilation
 The centrality of pedigree
עבודת זרה and **עריית**
 Morality vs. integrity
 The exceptional and additional
 Two aspects of history
ירוש and history
 The synthesis of ordinary and extraordinary
 Mythos of Pinhas

- OUTLINE -**PLACEMENT**

The reaction and details are not mentioned together with the act in **בלק**
 Interrupting the **פסוק** with a new **פרשה** which is unrelated
 What relationship to the census and to **ירושת הארץ** and **מוספים**?
 Why include Pinhas within things that seem totally unrelated, avoiding **מלחמת מדין**?
 Why do we separate his act from the response to his act?

ASSIMILATING PINHAS

Leads us to assume that the parasha here assimilates of his act
 Other than showing God's support, how is the issue addressed?
 What is right about this kind of response?
 Why was it a response that no one else had?
 The assimilation is strange because all it does is show the pedigree

יחוס

זה to which in essence God agrees
 What difference does it make what the **יחוס** is?
 That is amazingly the central theme here!
 Last week at the actual event, we needed to know nothing of who was involved
 But suddenly here, the assimilation demands that we know **יחוס**
 Everyone in the act is identified:
פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן
זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני
כזבי בת צור ראש אומות בית אב במדין

PEDIGREE

ראיתם בן פוטי זה... and רש"י כו:

יחוס and the פקידה and אותיות השם

Thus the גויים do to ישראל what כלל ישראל did to Pinhas

And in both cases we find הקב"ה comes to be מעיד on pedigree

Relationship to bloodlines throughout history

Historical evaluations at a time of יתיחסו

HISTORICAL IDENTIFICATIONS

The death of קורח

ובני קורח לא מתו

דתן ואבירם

ער ואונן בארץ כנען (כו-יט)

נדב ואביהו (כו:ס)

בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למש' מנשה בן יוסף

בחטאו מת (כז:ג)

Why does יחוס per se seem to loom so large in the parasha?

The שבטים are defined through individuals

SEARCHING FOR A THEME

But these יחוסים are all in terms of ירושת הארץ which Pinchas is not particularly part of

Even the קרבנות are here because of ירושה according to רמב"ן

How does the מעשה פנחס relate to ירושת הארץ?

How can it be that a completely different type of army should be the גורם of a

פקידה that basically defines the army of the ירושה and the individuals of the ירושה

Here we include אלף למטה in לוי

MORALITY

We could take the simple way out and explain it in terms of moral superiority

Whenever there is the loss of moral advantage there is a loss in the ability to conquer, as we see so painfully in our own times

So that פנחס is made here the משוח מלחמה in order to maintain morals and thus morale

PROBLEMS

Pinhas was not exactly a hit

בקשו מלאכי השרת לדחפו (סנהדרין פב)

בקשו לנדותו (ירושלמי סנהדרין ט הלכה ז)

התחילו שבטים מבזים אותו

The personal issue of בריתי שלום and לו ולזרעו implies that this relationship is essential to the assimilation, not the moral stance per se

What would יחוס have to do with a moral message?

If there is a moral message, why is בית דין not empowered?

And even assuming it is a moral message – what *is* the message?

ערייות vs. עבודה זרה

אלוקיהם של אלו שונא זימה (סנהדרין קו.)

ויחל העם לזנות אל בנות מואב

But then Moshe says, הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור

The contradiction in the גמרא סנהדרין when they were being דן נפשות and that is only for the ע"ז, that was when Zimri came to say זן מותרת או אסורה

and says על אלו יפלו כ"ד אלף כיון בזכרותו של איש ונקבותה של אשה?

Balak saw ראש הפעור – ראה שהם עתידין לחטוא בפעור זימה but here it is

ביום המגפה על דבר פעור! (כה"ח)

על אלו יומתו כ"ד אלף מישראל and said וידקור את שניהם...ואל האשה אל קבתה

ויצמד ישראל לבעל פעור...פנחס בן אלעזר השיב את חמתי

זנות means both, yes, but they are certainly not the same!

INTEGRITY

Not בועל ארמית is involved here but עריות

כל הבא על הכותית כאילו מתחתן בע"ז וגו'

"The daughter of an Alien God" : בעל בת אל נכר

The integrity of identity, not morality

and identity and integrity of relationships, not chastity ברית

ברית מילה at every מלאך הברית (פרקי דר"א כח)

הקאת הארץ

Identity is a function of יחוס not of שיטה alone

"WHO" IS MORE IMPORTANT THAN "WHAT"

Incredibly, הקב"ה agrees with the שבטים and needs to be מיחס him

Just as he is מיחס ישראל themselves with the אותיות השם

Compromising the depth of oneself, that which distinguishes מן האומות

The deeper the יחוס the deeper the integrity and context

Not as today, when it is the information that counts

Every new תלמיד suddenly can discover a more correct חומרא

Even though the בני פוטי was of one of whom it says והייתם לנו לעיניים

INSUFFICIENT

But there is something missing here

Why do we interrupt with a discussion of קרבנות that rightfully belongs in ויקרא?

How can we excuse not going into the war issue immediately?

Incredible break in the middle of a פסוק: (נו"א): יהי אחרי המגפה

The Ramban, and its weakness when it comes to explaining what it has to do with Pinhas

The מוספים themselves must relate to Pinhas

THE EXCEPTIONAL AND THE NEW

A parasha of the exceptional in history

על שם שהוסיף פרשה אחת בתורה: יתרו

The מוסף as non-quotidian

תמידים כסדרם ומוספים כהלכתן

הלל ומוספים: Something special in the day:

הוספה

מוספים

בנות צלפחד

קנאות

כהונת פנחס

קנאות AND ADDITIONS

The exceptional nature of קנאות: caring as much as God

This was left for Pinhas – כדי שיטול את שלו

Just as בנות צלפחד had to come up with theirs

Just as משה says: הגיעה השעה שאתבע את צרכי

מקום הניחו לנו אבותינו להתגדר בו

The story of רבי in בית שאן

יחוס AND HISTORY

שבטים focus on the individuals of the ברכות יעקב וברכות משה

בסודם אל תבוא נפשי

CONTEXT AND VISION

אל זר is the breakdown of context

The essence of עבודה זרה is that they are different, alien, זרה

The ברכות יעקב and their focus on an individual

THE REPOSITORY AND THE INNOVATOR

Two members of history

Sea change and the individual

Social economic philosophical, scientific: but the individual who catalyzes

קנאות is a built-in possibility, but it is activated at the moment

ארץ ישראל וגאולה

ארץ ישראל is the essence of לרשתה

Eliyahu is the ultimate innovator--but also the repository for גאולה

מתים יורשים את החיים

פנחס מוריש מתנות זרוע לחיים וקיבה

The one to announce the גאולה

ברית שלום is the למבשר גאולתא בסוף יומיא: תרגום יונתן

לב אבות על בנים And the one to restore

Pinhas is זוכה not through the חידוש, but through the חידוש in context of יחוס, through the synthesis of ordinary and extraordinary

ORDINARY AND EXTRAORDINARY

עץ החיים ועץ הדעת

(Zohar) היש בה עץ אם אין

בתוך הגן

One tree with two perceptions: the individual accomplishment and the flow

THE SUN AND THE MOON

שמש ידע מבואו

The same day has the ישמח ה' במעשיו and the מיעוט הלבנה

The original breakdown of **דבר הגון** and the **תיקון** specifically from **מוסף**
פרשה פני משה ופני יהושע
 The **כפרה** is the **מוסף**!

HISTORY AND ADDITIONS

The fact that historical and primal issues are connected to **מוסף**
 We address separately the standard flow, the **כסדרן** of history and its unique moments, the development: **הליכה-הלכתן**
 Cannot take the place of **תמידיים כסדרם**, but must be an *addition*, just as **קנאות** can never be more than an addition
 The creative within history
 Even the poor moon and the deepest lacks of a world limited to **כסדרן** are addressed in the **מוספין**

TERRITORY AND ADDITIONS

The **ירושת הארץ** is the answer to the meaning of the act of Pinhas
 How is **ירושה** the *culmination* of history?
 The land is not part of the **רצף** of history but of its accomplishments
 The **הליכה** is the essence, which explains why we never achieved true **מנוחה ונחלה**
 The **מתים יורשים את החיים**
 The **במה אדע** requires a recognition that all future developments stand on the basis of what was the potential and promise of the past, so that the past inherits the future.

MYTHIC PROPORTIONS

שם to the greatest innovators: **נדב ואביהו** became **נשמת פנחס** when he went into shock
 The changing of **פנחס** into the **מבשר**
מלאך קיימא